

15.6.2010

B7-0349/2010 }
B7-0355/2010 }
B7-0356/2010 } RC1

RESOLUTSIOONI ÜHISETTEPANEK

Esitatud vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 4,

asendades järgmiste fraktsioonide esitatud resolutsiooni ettepanekuid:

S&D, Verts/ALE (B7-0349/2010)

ALDE (B7-0355/2010)

PPE (B7-0356/2010)

Majanduse juhtimine

Joseph Daul, Corien Wortmann-Kool

fraktsiooni PPE nimel

Martin Schulz, Stephen Hughes

fraktsiooni S&D nimel

Guy Verhofstadt, Lena Ek

fraktsiooni ALDE nimel

Daniel Cohn-Bendit, Rebecca Harms, Philippe Lamberts

fraktsiooni Verts/ALE nimel

Euroopa Parlamendi resolutsioon majanduse juhtimise kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 11. veebruaril 2010 toimunud Euroopa Ülemkogu mitteametlikku kohtumist;
  - võttes arvesse oma 10. märtsi 2010. aasta resolutsiooni EL 2020 kohta¹;
  - võttes arvesse euroala liikmesriikide riigipeade ja valitsusjuhtide kohtumist ning Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi käsitlevat nõukogu (majandus- ja rahandusküsimused) kohtumist;
  - võttes arvesse komisjoni 12. mai 2010. aasta teatist majanduspoliitika koordineerimise edendamise kohta (KOM(2010)0250 lõplik);
  - võttes arvesse Euroopa Parlamendi majandus- ja rahanduskomisjonis 10. mail 2010 vastu võetud kuut raportit;
  - võttes arvesse oma finants-, majandus- ja sotsiaalkriisi erikomisjoni tööd;
  - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et praegune finants- ja majanduskriis näitab vajadust majanduse ja rahanduse juhtimise tugevdamise järele;
- B. arvestades, et ELi 2020. aasta strateegia peaks edendama majanduskasvu ja looma töökohti, ning arvestades, et SKP 4%-line vähenemine, tööstustoodangu kahanemine ning kokku üle 23 miljoni töötu mehe ja naise on oluline sotsiaalne ja majanduslik probleem,

Euroala stabiilsust tagav Euroopa finantsstabiilsusmehhanism on oluline esimene samm

1. on arvamusel, et 9. mail 2010 sõlmitud kokkulepe Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi loomise kohta, mille eesmärk on aidata nii euroalasse kuuluvaid kui ka sellest välja jäävaid majandusraskustes riike, on murdeline hetk Euroopa ajaloos; taunib asjaolu, et Euroopa poliitikakujundajad ei võtnud süvenevast finantskriisist hoolimata otsustavaid meetmeid varem;
2. tuletab komisjonile ja liikmesriikidele meelde, et Euroopa Parlament peab andma oma heakskiidu, kui komisjon ja nõukogu soovivad kohaldada Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi rahvusvahelistele kapitaliturgudele;
3. on arvamusel, et kõnealune kokkulepe on oluline esimene samm, mis annab Euroopa Liidule vastupidavama ja jätkusuutlikuma majandus- ja rahapoliitika raamistiku;

---

¹ Vastuvõetud tekstid, P7-TA-PROV(2010)0053.

4. toonitab, et hiljutised sündmused on näidanud, et euroala vajab julgemat majanduse juhtimist ning et rahapoliitika sammas ilma sotsiaalse ja majandusliku sambata on määratud läbikukkumisele;

Euroopa Liit peab oma majanduse juhtimise süsteemi reformima, et olla paremini valmis tulevasteks kriisideks

5. rõhutab, et stabiilse kasvumäära taastamiseks ning jätkusuutliku majanduskasvu ja sotsiaalse ühtekuuluvuse eesmärgi saavutamiseks tuleks esikohale seada keskendumine kestva ja märkimisväärse makromajandusliku tasakaalutuse ning konkurentsivõime erinevustega tegelemisele; väljendab heameelt selle üle, et komisjon tunnistab seda vajadust oma teatises majanduspoliitika koordineerimise kohta;
6. palub 2010. aasta märtsi Euroopa Ülemkogul moodustatud töökonnal oma tööd kiirendada ja esitada enne 2010. aasta septembrit konkreetseid ühenduse meetodil põhinevad ettepanekud majanduse süvendatud ja laiendatud kooskõlastamiseks;
7. juhhib tähelepanu asjaolule, et stabiilsuse ja majanduskasvu jaoks on oluline riikide rahanduse pikaajaline jätkusuutlikkus; väljendab rahulolu komisjoni ettepanekutega, mis käsitlevad euroala juhtimise tugevdamist keskmises ja pikemas perspektiivis, et vältida praeguse rahakriisi kordumist, ning jagab komisjoni seisukohta, et stabiilsuse ja kasvu pakti jaoks on vaja efektiivsemaid stimuleerimis- ja karistusemehhanisme;
8. taunib siiski asjaolu, et komisjon ei ole oma ettepanekutes Euroopa majanduse juhtimise kohta esitanud lahendusi majanduspoliitika sihipärasemaks kooskõlastamiseks, mis oleks suunatud ühise eelarvestrateegia arendamisele tervikliku Euroopa 2020. aasta strateegia raames, et taastada ja kindlustada pikaajalist majanduskasvu;
9. rõhutab asjaolu, et riigi rahanduse jätkusuutlikkuse saavutamiseks on peale vastutustundliku kulutamise vaja ka piisavat ja õiglast maksustamist, tõhusamat maksude kogumist riiklike maksuasutuste poolt ning intensiivsemat võitlust maksudest kõrvalehoidumise vastu; sellega seoses palub komisjonil esitada meetmete kogum, et aidata liikmesriikidel taastada avaliku sektori eelarve tasakaal ning rahastada avalikke investeringuid uuenduslike rahastamisallikate kasutuselevõtu kaudu;
10. rõhutab vajadust, et Euroopa tasandi finantsjärelevalve teeks tõhusa järelevalve tagamiseks tihedat koostööd nii mikro- kui ka makrotasandil;
11. on seisukohal, et Eurostati volitusi tuleks tõhustada, sealhulgas talle uurimisvolituste andmise kaudu; on arvamusel, et avatud ja läbipaistev statistiline teave peaks olema struktuurifondidest toetuse saamise eeltingimus; on seisukohal, et komisjon peab vastutama liikmesriikide esitatava statistika hindamise eest;
12. nõuab nn Euroopa Valuutafondi (EMF) loomist, kuhu euroala riigid teeksid sissemakseid proportsionaalselt oma SKP suurusega ning rahatrahvide kujul, mis määratakse ülemäärase riigivõla ja eelarve puudujäägi alusel; kõik liikmesriigid võiksid EMFist raha välja võtta selle summa ulatuses, mis nad varem on sinna kandnud; kui mõnel riigil peaks aga olema vaja täiendavaid vahendeid või tagatise, peaks ta nõustuma temale kohandatud reformikavaga, mille rakendamise üle teostaks järelevalvet komisjon;

13. palub komisjonil teha makromajanduslik mõjuhinnang Euroopa Liidu finantsstabiilsuse säilitamise meetmete paketi kohta ning avaldada teatis eurovõlakirjade väljaandmise teostatavuse, riskide ja eeliste kohta;

Euroopa Liit peab oma majanduse juhtimise süsteemi reformima, et tagada eelseisva Euroopa 2020. aasta strateegia edukas elluviimine

14. on seisukohal, et Euroopa 2020. aasta strateegia juhtimisstruktuuri tuleks tugevdada, et see saavutaks erinevalt Lissaboni strateegiast oma eesmärgid; mõistab seetõttu sügavalt hukka asjaolu, et komisjon ja nõukogu ei ole esitanud sellega seoses ettepanekuid, kuigi Euroopa Parlament nõudis seda oma 10. märtsi 2010. aasta resolutsioonis EL 2020 kohta tungivalt;
15. toonitab, kui oluline on luua tugevam side stabiilsuse ja kasvu pakti vahendite, makromajanduslike vahendite ning ELi 2020. aasta strateegia riiklike reformikavade vahel, esitades need sidusalt, parandades seejuures riikide eelarvete võrreldavust eri kategooriate kulutuste osas; liikmesriigid ei peaks oma vastavat majanduspoliitikat pidama mitte ainult riiklikuks huviks, vaid ka ühise huvi küsimuseks ja nad peaksid oma poliitika kujundama sellele vastavalt; tuletab liikmesriikidele meelde majanduspoliitika üldsuuniste suurenenud rolli;
16. on seisukohal, et selle asemel, et jääda majanduspoliitika valdkonnas endiselt lootma avatud koordinaatsiooni meetodile, on uue strateegia õnnestumiseks vaja pigem vaja laialdasemalt kasutada siduvaid meetmeid;
17. on seisukohal, et Euroopa 2020. aasta strateegia ei keskendu piisavalt põhiküsimustele, millega liikmesriigid peavad võitlema, ja rõhutab, et peamiste algatuste ja põhieesmärkide sisu ja haldamise osas esineb suuri probleeme;
18. kordab oma varasemat nõudmist luua Euroopa jaoks ühtne ja integreeritud arengustrateegia, milles sätestatakse majanduskasvu pikaajalised suundumused seoses parema, õiglasema ja jätkusuutlikuma majanduse loomisega, mis tagab jõukuse kõigile;
19. kordab oma nõuet ühendada tervikuks omavahel kattuvad strateegiad, näiteks ELi 2020. aasta strateegia, säästva arengu strateegia ning stabiilsuse ja kasvu pakt; taunib asjaolu, et Euroopa Ülemkogu hülgas selle lähenemisviisi ning jättis poliitikate sidestumatuse probleemi lahendamata;
20. usub, et tõhus majanduse juhtimine tähendab, et komisjonile antakse juhtimises nõuetekohane ja suurem vastutus, mis võimaldaks tal kasutada nii olemasolevaid vahendeid kui ka uusi vahendeid, mis on ette nähtud Lissaboni lepinguga, näiteks selle artiklites 121, 122, 136, 172, 173 ja 194, milles antakse komisjonile ülesanne kooskõlastada reformikavu, meetmeid, ja luua ühine strateegia;
21. nõuab tungivalt, et Euroopa Ülemkogu ja komisjon kehtestaksid nn piitsa ja prääniku lähenemisviisi ning kasutaksid täitmise järelevalvemehhanismi aluslepingu artikli 136 raames, näiteks majanduslike stiimuleid (nt ELi täiendavad vahendid) ja karistused, mille eesmärk on toetada tõhustatud ELi majanduse juhtimist ning eelkõige tõhustatud juhtimist

Euroopa 2020. aasta strateegia raames;

22. on seisukohal, et majanduse juhtimist tuleb tugevdada koos Euroopa valitsemise demokraatliku legitiimsuse tugevdamisega, mille saavutamiseks tuleb Euroopa Parlamenti ja riikide parlamente kogu protsessi kulgu tihedamalt ja õigemal ajal kaasata; kutsub nõukogu ja komisjoni üles kasutama eelkõige nõuetekohaselt Lissaboni lepingu sätteid, mis käsitlevad parlamendi aktiivset kaasamist majanduspoliitika valdkonda, nagu on kindlaks määratud artikli 121 lõigetes 5 ja 6, ning kutsub komisjoni üles esitama üksikasjalikke ettepanekuid korrapärase poliitilise ja seadusandliku institutsioonidevahelise arutelu korraldamiseks selles ülitähtsas poliitikavaldkonnas;

Euroopa eelarve ja riikide reformikavad peaksid olema kooskõlas Euroopa 2020. aasta strateegiaga, et edendada jätkusuutlikku majanduskasvu ja arengut

23. rõhutab, et Euroopa 2020. aasta strateegia usaldusväärseks on vaja suuremat ühilduvust ja täiendavust ELi 27 liikmesriigi riigieelarvete ja ELi eelarve vahel; rõhutab, et ELi eelarvel peaks olema suurem roll vahendite koondajana;
24. rõhutab, kui on olulised on pikaajalised avaliku või erasektori investeeringud sellise infrastruktuuri rahastamisel, mida on vaja Euroopa 2020. aasta strateegias esitatud suurprojektide elluviimiseks, ning kutsub komisjoni üles kohandama Euroopa õiguslikku raamistikku, et edendada pikaajaliste investorite koostööd;
25. rõhutab, et Euroopa 2020. aasta strateegia saab usaldusväärne olla ainult sel juhul, kui sellele eraldatakse piisavalt vahendeid, ja tahab 2011. aasta eelarveprojektis näha ambitsioonikamat lähenemist seoses Euroopa 2020. aasta strateegia eduka elluviimisega; mõistab hukka asjaolu, et Euroopa 2020. aasta strateegia suurprojektidele ei eraldata 2011. aasta eelarveprojektis piisavalt vahendeid; rõhutab, et Euroopa Investeerimispanega intensiivsem kaasamine ning avaliku ja erasektori tihedam partnerlus võib olla tõhus lahendus, kuigi see ei pruugi olla kõigile sobiv lahendus; taunib asjaolu, et ei Euroopa Ülemkogu ega komisjon ei ole seda küsimust käsitlenud;
26. palub komisjonil täpsustada sidet liidu eelarve ridade ja ELi 2020. aasta strateegia asjakohaste eesmärkide vahel; nõuab kindlalt, et komisjon esitaks enne 2010. aasta esimese poolaasta lõppu ettepaneku vaadata läbi praegune mitmeaastane finantsraamistik 2007–2013, et leida täiendavaid eelarvevahendeid Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamiseks;
27. nõuab lisateavet selle kohta, millist mõju avaldab ELi eelarvele Euroopa finantsstabiilsuse vahend, mille kohta tehti otsus majandus- ja rahandusministrite nõukogu erakorralisel kohtumisel 9.–10. mail 2010;
28. rõhutab, kui tähtis on, et kehtiva mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamine oleks kooskõlas Euroopa Ülemkogu 15.–16. detsembri 2005. aasta järeldustega, ning et see viidaks kooskõlla Lissaboni lepingu nõuetega, et tagada Euroopa 2020. aasta strateegias nimetatud algatuste ning kehtiva ja järgmise mitmeaastase finantsraamisiku käigus võetud paljude muude algatuste ja poliitiliste kohustuste rahastamine;
29. rõhutab nõuet, et ELi eelarves peaks kajastuma vajadus rahastada üleminekut

keskkonnasäästlikule majandusele;

Euroopa Parlament nõuab tihedamat kaasamist Euroopa 2020. aasta strateegiaga seotud üksikasjalike ettepanekute kujundamisse

30. toonitab, et parlament teeb otsuse tööhõivesuuniste kohta pärast seda, kui ta on saanud rahuldava vastuse Euroopa 2020. aasta strateegia juhtimisstruktuuri ja eelarveraamistiku kohta;
31. toonitab, et komisjoni iga-aastased poliitilised soovitusel ja hoiatused selle kohta, kuidas liikmesriigid täidavad Euroopa 2020. aasta strateegia eesmäärke, peaksid olema Euroopa Ülemkogu otsuste alus; on seisukohal, et neid aruandeid tuleks arutada parlamendis enne Euroopa Ülemkogu arutelusid;
32. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Euroopa Ülemkogule ja komisjonile.